

ματα τὰ ὁποῖα ἔγραψε κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὡς ὁ Φάουστ, ἡ Δωροθέα κλπ. φέρουσι τὸν τύπον τούτου.

Ἀδίκως κατηγορήθη ὁ Γκέτ, ὡς συντελέσας εἰς τὴν ὑπαρξίν νέας τινὸς σχολῆς φιλοσοφικοῦ καθολικισμοῦ. Αὐτὸς ἦτο ποιητὴς πρὸ πάντων, χριστιανὸς εἰς τὸν Φάουστ, ἔθνικὸς εἰς τὰ ῥωμαϊκὰ ἐλεγεία, Μωαμεθανὸς εἰς τὸ Διβάνιον του. Νέος ἔτι, ἐπροτίμα τὴν παλαιὰν ἀπὸ τὴν νέαν γραφὴν, καὶ μετὰ ταῦτα κατέστη ἀδιάφορος. Καὶ ἐνῶ οἱ πολλοὶ τὸν κατέκρινον ὡς ὑπερασπιζόμενον τὴν καθολικὴν θρησκείαν, οἱ θρησκοὶ τὸν ἐμέμφοντο ὡς ἄθρησκον.

Ἐπὶ τῆς τρίτης καὶ τελευταίας του ἐποχῆς, δὲν ἀπέφυγε καὶ αὐτὸς καθὼ ποιητῆς, τὴν φρικτὴν τοῦ χρόνου ἐπιρροήν· ἡ γεννητικὴ του ἐνέργεια ἐξησθένισε, καὶ ἐκτὸς τινων μικρῶν ἀσμάτων, τὰ ποιήματά του δὲν μετέχουσι τῆς παλαιᾶς τοῦ νοῦς του δυνάμεως.

Ἄλλ' αἱ φιλολογικαὶ του ἐργασίαι δὲν ὠφέλησαν μόναι τὴν Γερμανίαν. Εἰς Βεῦμαρ ἐπροσάτευσεν γενναίως καὶ διὰ παντὸς τρόπου τὰς τέχνας, τὰ θέατρα, τὰς φυσικὰς ἀπομιμήσεις· καὶ τὴν ἐνεργείαν του μαρτυροῦσι πολλοὶ κῆποι, πολλὰ κτίρια τῆς πόλεως ἐκείνης.

Ἀπέθανε τὴν 22 Μαρτίου τοῦ 1832 ἔτους περὶ τὸ 83 ἔτος τῆς ἡλικίας του. Ἡ Γερμανία ὀλόκληρος κατεταράχθη. Ὁ συγγραφεὺς τῆς, ὁ ὀδηγὸς τοῦ αἰῶνός τῆς, δὲν ὑπῆρχε πλέον μεταξύ τῶν ζώντων. Ἄοκνος καὶ φιλόπατρις ὁ Γκέτ, εἰργάζετο μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς τελευταίας του ἀναπνοῆς, καὶ ἐπιδιώρθωνε τὰ συγγράμματά του. Τὰ ἔργα ταῦτα τοῦ νοῦς του ἐθαυμάσθησαν ἀνὰ πᾶσαν τὴν Εὐρώπην, μετεφράσθησαν εἰς πολλὰς γλώσσας καὶ μάλιστα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν. Ἡ προτομὴ του κατεσκευασθεῖσα ἀπὸ τὸν γνωστὸν τῆς Γαλλίας λιθοξόον Δαυῖδ, ἐτέθη πλησίον τῆς τοῦ Σίλλερ εἰς τὴν ἐν Βεῦμαρ βιβλιοθήκην. Ὁ Γκέτ ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος ποιητῆς τῆς πατρίδος του, καὶ κομφάτατος λογογράφος τοῦ αἰῶνός μας, πολιτευτῆς τῆς ἀρκτέως Εὐρώπης καὶ πατὴρ τῆς φιλολογίας τῆς.

Ξ. Μ.

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣΥΚΗ (Musa Paradisiosa),

Ἐν τῶν ὠραιωτάτων, χρησιμωτάτων, καὶ διὰ τὰς προσσητημέναις αὐτῷ θρησκευτικὰς ιδέας περιεργωτάτων φυτῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ὑψόμενον μέχρι δέκα καὶ δεκαπέντε ποδῶν, ἔχει φύλλα στερεὰ καὶ εὐλύγιστα, μακρὰ δὲ ποδῶν 12, καὶ πλατεῖα, ποδῶν 2, καὶ ἔχοντα καυλὸν χονδρὸν πολλάκις ὡς τὸν ἐραχίονα. Ἄνθη δὲ ἔχει μεγάλα, εὐωδέστατα, ἰσοβαφῆ συγχρόνως καὶ κίτρινα, καὶ φυόμενα βοτρυδῶν, καὶ καρποὺς τριγωνικοὺς, σικυοειδεῖς, εὐχύμους, ἐνὸς δακτύλου μέχρι τριῶν.

Τὸ φυτὸν τοῦτο, καλλιεργούμενον ἐν Ἀμερικῇ καὶ πρὸ τῆς ἀνακαλύψεως τῆς ἀκόμη, πολλὰς παρέχει ὠφελείας εἰς τοὺς κατοικοὺς. Καὶ τοῦ μὲν κορμοῦ αἱ ἴνες χρησιμεύουσιν ὡς κλωστή, τὰ δὲ φύλλα εἰς στέγασιν οἰκιῶν, εἰς περιζώματα τῶν ἀγρίων, καὶ

Παραδεισосуκὴ.

ἐν γένει ἀντὶ ὑφάσματος. Διάφορα τῶν μερῶν του εἰσὶν ἱαματικά· οἱ ἀκρέμωνές του παρέχουσιν εὐάρεστον ὄσφον, καὶ πρὸ πάντων οἱ ἄρθροισι καρποὶ του θαυμασίως παρασκευαζόμενοι εἰσὶ τῶν μερῶν ἐκείνων ἡ πρωτίστη τροφή· ὑπάρχουσι δὲ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου δένδρου δάση ὀλόκληρα, καὶ τοσοῦτον καρποφόρον εἶναι, ὥστε ἡ αὐτὴ γῆ ἢ παρέχουσα 100 γεωμῆλων λίτρας, παράγει ὑπὲρ τὰς 4000 λίτρας παραδεισούκων.

Διὰ τὰ παντοῖα του προτερήματα ταῦτα ἔλαβε τὸ πομπῶδες του ὄνομα, καὶ θεωρεῖται ὑπὸ πολλῶν ὡς ἱερὸν δένδρον· οἱ χριστιανοὶ μάλιστα τῆς Μαδέρας ἔχουσιν εὐλάβειαν πρὸς αὐτὸ, οὐδὲν ἄμφισβηλοῦντες ὅτι ὁ καρπὸς του εἶναι αὐτὸ ἐκεῖνο τὸ μῆλον τὸ δολοφάνησεν τὴν κοινὴν ὄλων ἡμῶν μητέρα, καὶ οἱ Ἴσπανοὶ καὶ οἱ Πορτογάλλοι δὲν κόπτουσι ποτὲ αὐτὸν ἐγκαρσίως, διότι λέγουσιν ὅτι ἐντὸς αὐτοῦ εὐρίσκουσι σταυροῦ σχῆμα. Τινὲς δὲ διῶσχυρίζονται ὅτι τούτου θότρες ἦσαν οἱ ὑπερμεγέθεις ἐκεῖνοι, οἱ κομισθέντες εἰς τὸν Μωσῆν εἰς δαίγμα τῆς εὐφορίας τῆς γῆς Χαναάν, καὶ ὑπῆρξαν συγγραφεῖς γράψαντες ὅτι ταύτης τῆς συκῆς τὰ φύλλα ἐκάλυψαν τὴν γυμνότητα τοῦ Ἀδάμ μετὰ τὴν πρώτην παρακοήν του.

Ἡ ΚΟΡΗ ΤΗΣ ΣΙΒΗΡΙΑΣ

ΔΙΗΓΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ.

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ

(Συνέχεια. Ἰδὲ φύλ. ΙΕ'.)

Καὶ τῶντι ἐπανῆλθε δρομαία διὰ νὰ ἐπικαλεσθῆ τὴν θεῖαν ἀντίληψιν, ἐνῶ κάλογραυῖα τις ἠτοιμάζετο νὰ κλείσῃ τὴν θύραν· ὅλη ἐκθαμβος διὰ τὴν βιαίαν ἐπιστροφήν τῆς νέας ξένης καὶ πλήρης θαυμασμοῦ διὰ τὴν ζέσιν μεθ' ἧς προσπύχετο, ἡ μοναχὴ τὴν ἐ-